

РЕШЕНИЕ

№ 2120

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **2840** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалбата на З. К. К. против мълчалив отказ на министъра на правосъдието по заявка за издаване на електронно свидетелство за съдимост от 05.02.2021 г. с уникален код 21020502267, направена от З. К. К.. В жалбата са изложени доводи за материална незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Конкретно се посочва, че заявителят на административна услуга е изпълнил изискванията на Наредба № 8 от 26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост. Оспорва се приложимостта на условията, въведени със заповед № ЛС-04-227/14.02.2013 г. на министъра на правосъдието. Претендира се отмяна на оспорения мълчалив отказ.

Ответникът-Министъра на правосъдието изразява становище за недопустимост, респ. за неоснователност на жалбата. Процесуалната недопустимост на жалбата се обосновава с наличието на хипотезата на чл. 159, ал. 1, т. 6 от АПК - липса на правен интерес, тъй като оспорващият се е снабдил с исканото от него свидетелство за съдимост. Неоснователността на жалбата се обосновава с неточно изпълнение на процедурата по издаване на електронно свидетелство за съдимост. Претендира се отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази приложимите правни норми, намира

жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА по следните съображения:

Заявеното искане за издаване на електронно свидетелство за съдимост представлява искане за извършване на административна услуга по смисъла на § 1, т. 2, б. "а" от ДР на Закона за администрацията. Съгласно чл. 21, ал. 3 от АПК, волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ, представляват индивидуален административен акт. Съобразно нормата на § 8 от ПЗР на АПК уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Условието и реда за издаване на електронно свидетелство за съдимост са установени в Наредба № /26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост. Разпоредбата на чл. 35а, ал. 6 от Наредбата постановява, че електронното свидетелство за съдимост е достъпно чрез предоставения код не по-късно от три работни дни след постъпване на държавната такса по посочената банкова сметка. Следователно, срокът за предоставяне на услугата по заявка за издаване на електронно свидетелство за съдимост от 05.02.2021 г. с уникален код 21020502267, направена от З. К. К. е изтекъл на 08.02.2021 г. /работен ден-понеделник/. Предвид липсата на изрично произнасяне по така депозираното заявление, то съобразно чл. 58, ал.1 от АПК е формира мълчалив отказ, подлежащ на обжалване пред съда в срока, указан в разпоредбата на чл. 149, ал. 2 от АПК, а именно - в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е длъжен да се произнесе. Съгласно чл. 60, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, едномесечният срок за обжалване на мълчаливия отказ, формиран на 08.02.2021 г. изтича на 08.03.2021 г. (понеделник). Жалбата е депозирана на 08.03.2021 г. в Административен съд София-град, поради което следва да се приеме за подадена в законоустановения срок.

Доколкото административното производство е започнало по заявка за издаване на електронно свидетелство за съдимост от 05.02.2021 г. с уникален код 21020502267, направена от З. К. К. същият разполага с правен интерес да оспори произнасянето в срок на административния орган и засягащо негативно неговата правна сфера. По допустимостта на жалбата е налице изрично произнасяне и на Върховния административен съд с определение №10209/07.10.2021 г., постановено по адм. дело №9730/2021 г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е мълчалив отказ на министъра на правосъдието по заявка за издаване на електронно свидетелство за съдимост от 05.02.2021 г. с уникален код 21020502267, направена от З. К. К. .

Условието и реда за издаване на електронно свидетелство за съдимост са установени в Наредба № /26.02.2008 г. за функциите и организацията на дейността на бюрата за съдимост.

Съгласно чл. 35а, ал. 1 от Наредбата, издаване на електронно свидетелство за съдимост се извършва от Министерството на правосъдието след подаване на заявление по електронен път.

След идентифициране на заявителя и въвеждането от негова страна на пълна информация за ЕГН и допълнителна информация за име, презиме и фамилия с

английска транслитерация, съответстващи на документа за самоличност, системата генерира уникален код на заявката и визуализира информация, чрез която да се заплати държавна такса за извършване на услугата (чл. 35а, ал. 5 от Наредбата). Следователно, генерираният уникален код и визуализираната информация от системата са необходими за заплащане на дължимата се държавна такса за извършване на услугата.

В случая по делото е установено, че З. К. е направил заявка за издаване на електронно свидетелство за съдимост на 05.02.2021 г. с уникален код 21020502267. Плащането на дължимата се държавна такса е извършено на 12.02.2021 г. посредством нареден превод с e-banking (платежно нареждане от Ф. и отчет от сметката на оспорващия). Видно от публикуваните на интернет страницата на Министерството на правосъдието Условия за ползване на системата, при попълване на заявлението заявителят е следвало да попълни генерирания уникален код на заявката в полето „основание за плащане“. Това той не е сторил, въпреки че е отбелязал, че е запознат с условията за ползване на системата. Непосочването на кода в основанието за плащане е възпрепятствало разчитането на плащането от системата, поради което и същата е генерирала статус „изтекъл срок на плащане“. Липсата на въведен уникален код в поле „основание за плащане“ води до технологична невъзможност системата да отчете постъпилото плащане на дължимата се такса.

В чл. 35а, ал. 6 от Наредбата е посочено, че електронното свидетелство за съдимост е достъпно чрез предоставения код не по-късно от три работни дни след постъпване на държавната такса по посочената банкова сметка.

В случая, липсата на въведен уникален код в поле „основание за плащане“ не позволява на системата да идентифицира внесената държавна такса с подаденото заявление, а от там и да предостави достъп до електронното свидетелство за съдимост. Касае се за нередовно заявление, което не може да породи целените от заявителя правни последици.

Изложеното обосновава извод за материална законосъобразност на оспорения мълчалив отказ, което налага отхвърляне на жалбата.

С оглед изхода от спора, на основание чл. 143, ал. 3 във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правна помощ, в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Предвид изложеното, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. К. К. против мълчалив отказ на министъра на правосъдието по заявка за издаване на електронно свидетелство за съдимост от 05.02.2021 г. с уникален код 21020502267 .

ОСЪЖДА З. К. К. да заплати на Министерството на правосъдието разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

